

So upprann dagurin!!

Veðrið dagarnir frammanundan hevði verið so heilt fantastiskt, men tað var tað ikki hendan dagin! Tað regnaði aaaallatið! Gott nokk gavst tað við at regna, tá veitslan byrjaði kl. 19, men tá kundi tað hava ein lort, tí tá høvdu vit verið og tikið myndir.

Dagurin byrjaði við, at eg fór til Kitty at seta hár og leggja makeup. Hon kom tibetur norðureftir at gera tað, so slapp eg frá at ferðast alt for langt tann dagin. Eg haldi, at vit byrjaðu kl. 10, og eg var liðug uml. kl. 14. Myndatøkan var kl. 15, so tá máttu vit øll vera klár, men vit vóru eitt sindur ov sein, tí altíð tekur tað longri enn ætlað. Vit droppaðu at seta slørið í hárið tá, tí klokkan var so nógv.

Av tí tað regnaði so illa, tóku vit myndirnar inni í skúlanum í Gøtu-gjógv, og tað riggaði bara heilt væl. Sjálvandi hevði tað verið nummar eitt at tikið myndirnar úti, tí tað hevur verið mín dreymur allatið, men ikki nógv at gera við tað. Men tað er ikki frítt, at eg blívi eitt sindur øvundsjúk, tá eg nú siggi brúðarmyndir hjá øðrum, sum eru tiknar úti. So um eg renni meg í onkrar á netinum, so scrolli eg skjótt forbí tær. Tað, sum eygað ikki sær, fær hjartað ikki ilt av ha?!

Myndatøka

Meðan vit taka myndirnar í skúlanum, siggi eg at bilar byrja at koma í kirkjuna. Huff, tá fóru summarfuglarnir í búkinum ígongd!! Men tað góða er, at maðurin stýrir "show'inum" í kirkjuni, so um onkur feilur var gjørdur har, so var tað hansara skyld. So kundi eg í hvussu so er hvíla í tí.

Myndatøkan gekk fínastaslag. Minsti sjeikurin hjá okkum var slett ikki í stødinum til at taka

myndir, og hann megnaði eisini at oyðileggja brystpyntið hjá Jan beinanvegin, men tað flentu vit bara eftir, tí hvat annað skal man gera.

Vígslan

Vígslan skuldi byrja kl. 17, og eg minnist ikki heilt, hvat klokkan myndatøkan var liðug, men tað var eitt lítið kaos, tá vit komu heim. Klokkan var uml. 16.50, og slørið skuldi setast í, men kambur-in á slørinum vendi galið. Eg hevði tibetur Kitty hjá mær, so hon var so fix at taka kambin av, og setti slørið fast við hárnálum. Tað tók einaløtu, so vit vóru eitt sindur ov sein, men tað skal man jú vera ha?

Eg var so forferdilig nervøs, og hevði roynt at drukkið teir ringastu nervarnar burtur við sjampanju, men tað var so lítið eg drakk, so tað hjálpti ikki ein skid.

Tað var eisini virkuliga strævið at vera í hesum kjólanum, og forferdilig at seta seg í bilin!! Eg mátti lyfta kjólan so langt upp, tí tað regnaði so illa, og túnið hjá okkum er ikki tað allar lekkrasta, so eg mátti passa so væl uppá at kjólin ikki bleiv skitin. Eg vísti sikkurt reyv fleiri ferðir, tí eg mátti lyfta kjólan so langt upp, men screw that! Og so at squeezea seg í bilin við hesum stóra kjólanum...tað hevur nokk verið ein saftig sjón.

Í bilinum á veg yvir í kirkjuna tóku nervarnir ordiliga yvir. Eg ristist og skalv, og Jan royndi at sissa meg, men tað nyttaði yvirhøvur ikki. Tá vit koyrdu niðan brekkuna við fótbóltsvøllin, hugdu vit inn eftir dalinum, og sóu at bilurin hjá svigerinnuni stóð í ánni, sum rennur framvið bygdina. Vit vistu beinanvegin, at hon allarhest hevði gloymt at hálað hondbremsuna upp, tí tað kemur meira enn so fyri

her, at ein bilur stendur í ánni, tá fólk gloyma hondbremsuna, ella at seta bilin í gear, tá tey slökkja hann. Tað reddaði mær totalt, tí tað var so óluksálaga stuttligt at siggja. Eg gloymdi alt um nervarnar, og vit sótu og flentu í kíki allan vegin til kirkjuna.

Løtan í kirkjuni var góð. Fyri mítt viðkomandi, at tað var tann allarstørsta og besta løtan, so hana nýtti eg ordiliga.

Mín elsta systir sang sangin hjá John Lennon "Grow old with me", og tað var eitt yvirraskils frá mær til Jan. My favorite song!! :)

Hon hevði eisini nøkur systkinabørn við at hjálpa sær at syngja, babba spældi undir við guitar, og eitt systkinabarn hjá mær sat við klaverið. Shit tað var ein deilig løta altso!! Jan sat og tútaði allatið, so eg visti, at hann eisini var glaður fyri tað. Hann byrjaði at túta tá, og hann græt næstan allan dagin. Mín kerir er so fittur og fòlin. Eg sat og klípti meg sjálva í hondina, tí eg vildi ikki oyleggja mítt makeup.

Elinborg Pállsdóttir sang eisini "Can't help falling in love" hjá Elvis, og tað var eisini fantastiskt!! Tað var eisini eitt yvirraskils til mín frá Jan :)

Vígslan gekk væl, men tá vit skuldu upp at offra, traðkaði Jan á mítt slør!! Eg hevði akkurát lagt á tað síðsta offurstaðið, og var á veg oman, tá hann traðkaði á tað. Tibetur hevði Kitty fest tað so væl, at tað datt ikki av, men tað er so eisini okkurt vit kunnu flenna eftir.

Veitslan

Veitslan var eisini góð. Har var gott lív í allatið, og har vóru eisini nógv fleiri talur, enn eg hevði væntað. Mín familja er ikki nøkur "talarafamilja", men tað vóru faktist fleiri, sum reistu seg upp

at siga okkurt. Enntá babba reisti seg upp og segði nøkur orð. Hann er meira sangskrivarin enn talarin, so vit mundu øll dottið uppeftir, tá hann reisti seg upp. Fræta eg helt, at tað var cool altso! Fyrstu ferð í lívinum, at hann hevur hildið talu, og hann kláraði seg bara heilt væl. Eg helt sgu eisini eina talu fyri fyrstu ferð, so har vóru fleiri greinsur fluttar tað kvøldið.

Lív Næs og Tróndur Enni komu at syngja nakrar sangir, og tað var eisini virkuliga gott. Brúðarvísuna og brúðarvalsinn kundi eg gott livað uttan, men tað vildi Jan so gjarna, so tað gjørdu vit. Men at skera brúðarkøkuna tímdi eg so slett ikki! Eg ætlaði faktist slett ikki at hava nakra brúðarkæku, men tað bleiv so til tað alíkvæl, men vit skóru hana ikki...dertil og ikke længere! Hon bleiv sett á borðið, og so var tað bara at fáa sær.

Familjan hjá mær hevði leigað sær buss heim, so tey fóru avstað uml. kl. 03, so tá haldi eg, at brúðleypað mestsum endaði, tí tá fóru næstan øll. Tey, sum vóru eftir hjálptu til at rudda av.

Svigermor koyrði meg og børnini heim, meðan Jan var eftir í bygdarhúsinum, og hjálpti til at rudda tað seinasta burtur.

Eg vildi sleppa úr kjólanum sum skjótast, so vit skundaðu okkum inn. Tá vit komu inn sá eg rósabløð liggja á trappunum uppá loftið og inn í okkara kamar, og so sjálvandi eisini víðari har frá og til songina, og á songini eisini. So hekk eitt "just married" skeltið uppiyvir songini, og á songini stóð ein kurv við øllum møguligum lekkrum í. Bomm, kips, sodavatn og you name it. Eitt kort lá eisini kurvini, og tað var ein heilsan frá vinkunum hjá mær í Kollafirði, sum høvdu gjørt hettar...maaa tað var lekkurt altso,

og kurvin kom óluksálaga væl við!! :) Allar kvittarnir fyri tað, sum tær høvdu keypt lá eisini í kurvini, so tað fingur vit eisini "eitt gott grin av".

Jan og eg fylgdust ikki heim, so tað vóru svigermor og eg, sum fylgdust so fittar eftir hesum bløðunum, og inn í kamarið, og hon fekk eisini æruna av at lata meg úr brúðarkjólanum, og siggja míni flottu undirklæðir, sum altso vóru ætlaði til Jan. Tað var eisini forbiðið stuttligt. Men tað veit denn, eg var troyst og børnini vóru troyst, so eg tímdi ikki at ganga og tvætla í kjólanum til Jan kom heim. Vit gjørdur skjótt av, og eg leyp í tey behageligastu klæðini eg eigi, og so at fáa ungarnar í song.

Alt í alt...ein óluksálaga góður og stuttligur dagur!! Tað besta eru hesar smáu kiksaðu detaljurnar, sum man kann flenna eftir, og sum man aldrin fer at gloyma. Tað setir ordiliga kulør á dagin, og ger hann enn meira minningarrikan.

Sunnudagin brúktu vit at avviklað ymiskt, og tað saman við mánadegnum aftaná, og týsdagin fóru vit aftur til arbeiðis, og lupu í dagligdagin aftur beinanvegin. Maaa eg var troyst! Eg skuldi verið farin á "honeymoon" ella í feriu aftaná, men tað verður næstu ferð.

